

เช้าวันจันทร์ที่ ๙ ก.ย. ๕๖ พ้าต้อนรับคณะของเราด้วยรังนกน้ำสองวงซ้อน โดยที่ฝนตกตั้งแต่ พ้ายยังไม่สาบ และเมื่อ อ. วิม(วนิษาชื่นกองแก้ว) สวมเสื้อกันฝนออกไปวิ่งได้สักครู่ก็กลับมาเอากล่องถ่ายรูป

บอกว่ามีรังนกน้ำสองวง สวยมาก ผมจึงได้ออกไปถ่ายรูปรังนกน้ำเหนือฟ้ามหาวิทยาลัย นอร์ธแทมตัน กับเข้าด้วย ได้ผสมโรงวิ่งออกกำลังท่ามกลางฝนปร่าอยู่ ๑๕ นาที รุ่งหยาไปผมก็กลับ

ระหว่างนั่งรับประทานอาหารเช้าที่ Sunley Conference Centre กัน ๔ คน มี ดร. กิรรัตน์ สงวนไทร อธิการบดี มวล., ผศ. ดร. ชลวิทย์ เจียรจิตต์ คณบดีคณะสังคมศาสตร์ มศว., และ อ.สมาน ศรีสะอาด รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร มรภ. มหาสารคาม และผม ตอนหนึ่ง ดร. ชลวิทย์เล่าเรื่องประสบการณ์ ๑ สัปดาห์ ของท่านที่สวนโมกข์ และเล่าเรื่องท่านพุทธทาสสอนคุณหญิงพรทิพย์ ณรงค์เดช แบบไม่สอน โดย ดร. ชลวิทย์ ฟังจากปากของคุณหญิงพรทิพย์โดยตรง

ราวๆ ปี ๒๕๒๓ - ๒๔ มีการเปลี่ยนแปลงค่าเงิน เงินบาทราคาตกลงไปมาก ทำให้นิสิตของบริษัท ของคุณหญิงพรทิพย์เพิ่มขึ้นมากมาย คุณหญิงเป็นทุกข์มาก หาวีหื่อนคลายความทุกข์อย่างไร ก็ไม่สำเร็จ จึงไปหาท่านพุทธทาสที่สวนโมกข์ ได้เข้าไปเล่าความทุกข์อย่างยืดเยื้อโดยท่านพุทธทาสนั่งฟังอย่างสงบ ไม่ขัดจังหวะใดๆ จนคุณหญิงหยุดเล่า ท่านก็เอ่ยว่าให้ไปยกก้อนหินก้อนโน้น (ซึ่งก้อนโตหนักมาก พอยกขึ้นก็ต้องวางทันที) แล้วกลับมาคุยกันใหม่

เมื่อกลับมาท่านก็ถามว่า ก้อนหินหนักไหม ตอบว่าหนักมาก ท่านถามต่อว่า เมื่อวางลงเสียแล้ว เป็นอย่างไร คุณหญิงซึ่งเป็นคนมีปัญญาก็สว่างวาบทันทีว่าที่ท่านทุกข์ก็เพราะไม่ปล่อยวางนี่เอง

ผมได้จังหวะ จึงบอกวงสนทนาว่า นี่คือการสอนแบบเซน สอนแบบไม่สอน ให้สัมผัสเอง และตระหนักรู้เอง ดีกว่าการสอนด้วยคำพูดร้อยเท่า เพราะได้ความรู้จากการตระหนักรู้ด้วยตนเอง ตรงกับหลัก 21st Century Learning หรือ Cognitive Psychology สมัยใหม่ ที่ต้องเรียนโดยลงมือปฏิบัติ แล้วไตร่ตรองสำนึกของตนเอง เกิดความรู้

อหนึ่ง

,

ก็จะเกิดสภาพที่

“

รู้จริง” แตกต่างจากการรับถ่ายทอดความรู้ ‘มีสอง’ มาจากผู้อื่น ยากที่จะรู้จริง

‘มี

ดร. กิรรัตน์ ขวนคุยเรื่อง เหตุเกิดที่สวนโมกข์ในขณะนี้ จึงได้คุยกันเรื่องอติมานะ และกิเลสอื่นๆ ของสมมติสงฆ์ ที่วงการสงฆ์ไทยหลงตามอย่างวงกรรมวาจาสดั้งนั้น แทนที่สงฆ์จะตั้งหน้าฝึกฝนเรียนรู้ วิถีดำรงชีวิตที่กิเลสเบาบาง เอาไว้ช่วยฆราวาสยามทุกข์ สมมติสงฆ์เองกลับมีกิเลสหนา และเกิดเหตุการณ์ที่ไม่พึงเกิดกับสงฆ์อยู่บ่อยๆ

ผมเล่าให้ฟังว่า ผมไม่สนิทกับสวนโมกข์ ไม่ได้เข้าไปช่วยเหลือสวนโมกข์หากไม่ได้รับการร้องขอ คนที่สนิทกับสวนโมกข์มากสมัยที่ท่านพุทธทาสยังอยู่ และสมัยท่านอาจารย์โพธิ์ คือ นพ. บัญชา พงษ์พานิช ที่เป็นผู้อำนวยการหอจดหมายเหตุพุทธทาสในขณะนี้

ชีวิตที่พอเพียง : ๒๐๑๗. สัณสร์ศเสวนากันเอง ในกลุ่มผู้ร่วมงาน ที่มหาวิทยาลัย Northampton

เขียนโดย ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช

วันจันทร์ที่ 03 มีนาคม 2014 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันจันทร์ที่ 03 มีนาคม 2014 เวลา 22:56 น.

วิจารณ์ พานิช

๑๐ ก.ย. ๕๖

Sunley Conference Centre, U of Northampton